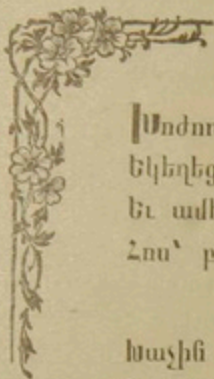

Ս. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ

Խոժոռ եւ ծեր իր դէմով, ժայռերու մէջ փանդակուած
 Եկեղեցի բարձրասուեր: Պիտի առսու եւ գիշեր
 եւ ամէն մէկ խորանի առջեւ կանթեղ մ'աղօթէ:
 Հոս՝ բանսախոց մը մըքին, հոն՝ հինաւուրց կամարներ;

Խաչին Քարայրը ասդին, վերը անմահ Գողգոթան
 եւ Գերեզմանն Յարութեան, ամէնքն իրար փաքքրած
 Տրգեղ ոճէն աւելի՝ յուզիչ խորհուրդ մը ունին:
 Միսքիք, խոնաւ անկիւններ՝ ուրկէ կարծես կը ծընի

Ամէն փայլի մը ձայնէն, վանական մը խեղճուկրակ:
 Այս հիւրընկալ խորհուրդին Տակ Տրդէկն այդ անեցաւ.
 եւ զընաց հոն հանդիպիլ իր ըղձամբին եւ յոյսին.
 Հոն՝ պընըլսուն կանթեղին պէս բաբախեց խեղճ հոգին,

Իսկ պատերու ծերպին մէջ թափանցեց բոյրը խունկին:
 եւ վըժտախոռով այդ Տրդան, Տրգեղութեամբն իր *ոճիկ*
 Մութ խորութեամբն իր յուզիչ, կանթեղներովը լըռին,
 Նըմանեցաւ փիչ առ փիչ խոժոռ այդ մեծ սանառին:

Ս. Ն Ե Լ.

